

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 2. 1957, sp. zn. 3 Co 139/57

Číslo: 98/1957

Právní věta:

Návrh na předvolání účastníků k pokusu o smír podle § 40 o. s. ř. nemůže soud zamítnout proto, že navržený smír by nemohl schválit.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 28.02.1957

Spisová značka: 3 Co 139/57

Číslo rozhodnutí: 98

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Smír soudní

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K lidovému soudu v Českém Krumlově dostavil se zástupce Jednoty, lidového spotřebního družstva v P., a požádal, aby soud předvolal k smírnému jednání nezletilého Emila K. a jeho rodiče, neboť nezletilý způsobil prý družstvu škodu 6900 Kčs. Nezletilý nesetřval totiž u družstva v učení a předčasně z něho vystoupil. Tak porušil učební smlouvu a je proto podle názoru družstva povinen nahradit mu náklady vynaložené na učení.

Lidový soud v Čes. Krumlově zamítl návrh na zahájení smírného řízení. K odůvodnění uvedl, že z předložené učební smlouvy je zřejmé, že nezletilý vstoupil do učebního poměru na dva roky, při čemž podnik se zavázal k bezplatnému ubytování a stravování. V bodu 15 smlouvy je stanoveno: Opustí-li učeň učňovskou školu svévolně, bude použito vkladu, kam se ukládají určité částky z pracovní odměny, k částečné úhradě nákladů spojených s jeho výchovou. Tato smlouva není podepsána žádným z rodičů nezletilého, ač nezletilému v době podepsání smlouvy nebylo ještě ani 15 let. Nezletilý nebyl tedy způsobilý k uzavírání nějakých pracovních smluv a podle znění smlouvy nemůže Jednota požadovat na nezletilém více než kolik bylo uloženo na jeho vkladu. Lidový soud nepředvolával proto k soudu ani učně ani jeho rodiče, kteří smlouvu vůbec nepodepsali, ježto soud by nemohl schválit podle §§ 40, 76 o. s. ř. smír, i kdyby se jím učeň a jeho rodiče zavázali k zaplacení jakékoli částky. Takový smír byl by totiž protizákonný (§ 12 obč. zák.).

Krajský soud toto usnesení lidového soudu zrušil a věc vrátil mu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Občanský soudní řád ustanovením § 40 umožňuje, aby účastníci své sporné záležitosti vyřídili soudním smírem již před zahájením řízení. Ujednáním smíru mimo řízení lze odvrátit uplatnění nároku v soudním řízení a zabránit tak i zbytečným nákladům řízení.

Účastník, který hodlal uplatnit proti účastníku druhému svůj případně i sporný nárok, může požádat kterýkoli lidový soud, aby účastníka druhého předvolal k jednání o smírném narovnání věci. Jde zde vpravdě o pokus soudu o sjednání praetorského smíru a návrhem účastníka, aby soud předvolal odpůrce k jednání o smíru, se nezhaduje žádné řízení, ve kterém by měl soud ve věci rozhodnout. Dojde-li k sjednání smíru, soud musí jen rozhodnout o schválení tohoto smíru, nedostaví-li se předvolaný účastník k jednání aneb nedojde-li ke smíru, soud nic více ve věci nezařizuje a žádné rozhodnutí nevydává.

Vzhledem k řečenému není soud, u něhož byl návrh na předvolání účastníka k sjednání smíru učiněn, ani povolán, aby zamítl návrh na předvolání účastníka ke smíru z důvodu, že by předpokládaný smír nemohl podle §§ 76, 40 o. s. ř. schválit. Soud nemůže již zde dávat najevo, jak by chtěl ve věci postupovat, neboť teprve po jednání s oběma účastníky se ukáže, zda smír je vůbec přípustný a zda smír by bylo možno podle §§ 76, 40 o. s. ř. schválit.

Bude proto na prvním soudu, aby účastníky předvolal, s oběma o smírné vyřízení věci jednal a teprve aby pak rozhodl, jestliže by i zákonní zástupci nezletilcovi s ujednaným smírem souhlasili, zda smír schvaluje či neschvaluje.

I preatorským smírem podle § 40 o. s. ř. možno ovšem upravovat jen právní poměry, o nichž náleží rozhodovat obecným soudům, tedy občanskoprávní poměry ve smyslu § 1 odst. 1, §§ 2, 3 o. s. ř. eventuální návrh na uzavření smíru ve věci, která by nepatřila do pravomoci obecných soudů, bylo by ovšem třeba odmítnout podle § 57 odst. 2 o. s. ř.